

***Dobby* en ik.**

Ik wil heel graag een vogel.
Maar, wil de vogel mij wel?

Een verhaal, gedeeltelijk op waarheid gebaseerd, maar met een knipoog, wanneer Dobby aan het woord is. Deze vogel is trots, humoristisch, en een tikkeltje arrogant. Maar heeft een geweldige persoonlijkheid.

Ik:

Ik zit eraan te denken om een vogel aan te schaffen. Eigenlijk ben ik meer een hondenliefhebber, maar na het verlies van mijn trouwe viervoeter, was ik ontroostbaar. En dan druk ik mij nog mild uit. Ik had het gevoel dat ik één van mijn meest dierbaren was verloren. Mijn verdriet was zo groot, dat ik mij had voorgenomen, om nooit meer een hond te nemen. Maar nu mijn kinderen de deur uit zijn, mis ik iets om voor te zorgen. En zo kwam ik op het idee, om een vogeltje te nemen. Ik denk dat een vogel voor mij, iets minder een band zal geven dan een hond. Een vogel is wat onafhankelijker. Toch?

Maar misschien zit ik er helemaal naast. We gaan het zien. Eerst maar even op zoek naar een vogel dat bij mij zal passen.

Dagenlang heb ik zitten zoeken op het internet, naar een geschikte vogel voor mij. Het moet er wel eentje worden die je tam kan maken, en af en toe uit de kooi kan halen.

Dat lijkt mij zo leuk!

Dan stuit ik op een website van een kweker, die vogels handtam verkoopt. Dat zou perfect zijn!

Op hun site blijken ze meerdere soorten vogels te kweken. Er waren hele mooie kleurrijke exemplaren bij, maar voor mij kwam er eentje duidelijk naar voren. Het was de *Pyrrhura Molinae*.

Een vogeltje dat iets groter is dan een parkiet, en makkelijk handtam te maken is, als je de nodige aandacht aan hem geeft. Wat ik er zo over heb gelezen, moeten ze zich als clowntjes gedragen. Hoe leuk is dat! De nodige aandacht geven zal geen probleem zijn, wat wel een probleem kan opleveren is mijn partner, hij moet het natuurlijk ook goed vinden. Na een enthousiast pleidooi van mijn kant, en de belofte dat eventuele vakanties er niet onder zullen gaan lijden, heb ik mijn zin gekregen. Ik ga mij een vogeltje bestellen!

Geloof mij, dat bleek makkelijker bedacht dan uitgevoerd. Ik moest eerst een ei reserveren, en dan maar afwachten wanneer deze zal uitkomen. Daar komt nog de tijd overheen dat de kweker nodig heeft, om hem handtam te maken. Het zal het nodige geduld van mij vragen. En laat dat nu net een eigenschap zijn dat ik niet bezit.

Op hun website is te zien of er nestjes zijn, en hoeveel eieren er nog zijn om te reserveren. Ik heb geluk, er zijn nog een paar eieren van een *Pyrrhura* vrij. Dus, stuur ik direct een mail, met het verzoek om een ei voor mij te reserveren. Krijg gelijk een mail terug, dat het akkoord is. Ik mag zelfs de vogel al een naam geven. En of ik alvast de helft wilde aanbetalen als onderpand. Voor het bedrag dat ze vragen kan ik bijna 3 vogels kopen, maar nu heb ik wel de garantie dat de vogel handtam gemaakt wordt.

De tijd die hierin wordt gestoken zal gecompenseerd moeten worden. Dat snap ik dan ook wel weer.

Het ei is gereserveerd, betaald, en de naam doorgegeven hoe hij straks gaat heten.

Wat op zich best vreemd is. We weten immers nog helemaal niet of het een mannetje, of een vrouwtje gaat worden.

Maar dat blijkt dus ook een dingetje te zijn. Het schijnt, dat alleen via DNA het te achterhalen is. Dan zou je een veer moeten opsturen, en dan gaan ze deze voor je onderzoeken op DNA. Nou, dat hoeft voor mij niet.

Ik geef het nog ongeboeren kuiken de naam Dobby, naar de gelijknamige huis-elf van Harry Potter.

Het wachten begint. Bestaande uit, alles lezen wat er maar geschreven is over de Pyrrhura.

Een CD met boek besteld, waarin je leert hoe je met een vogel moet omgaan. Wat trouwens ook een verhaal op zich was. Want na heel lang wachten, en er achteraan te mailen waar de bestelling bleef, kwam dan eindelijk de CD en boek via de post binnen. Maar het pakketje maakte een rammelend geluid. Dit zou toch niet mogen?

Waar ik bang voor was, klopte dus ook. De CD was in vier stukken gebroken!

Gelijk naar de afzender gemaïld, en mijn teleurstelling uitgelegd. Maar ze waren zo coulant, om mij de mogelijkheid te geven, om de info op de CD te downloaden.

Heel attent zou je denken, maar als je had gezien waar het lesmateriaal uit bestond, was het bedrag dat ik ervoor had betaald, niet in verhouding.

Alles wat op de download stond beschreven, had ik allang op het internet gelezen. Niets aanvullends dus. Na een wilde gok, wanneer ik mijn vogel zou kunnen ophalen, zet ik de datum in mijn agenda. Wanneer een ei uitkomt kan ik nog wel opzoeken, maar hoe lang de training in beslag zal nemen is niet bekend. Maar neem daar nu een paar weken voor, dit moet toch te doen zijn?

Weken gaan voorbij. Inmiddels heb ik een kooi gekocht waarin makkelijk een papagaai zou passen. Dus, een *Pyrrhura* van, pak hem beet twintig cm, moet dan ruimte genoeg hebben.

Wat ik ook vaak tegenkwam op het internet, was een speelboom voor papegaaiachtige vogels. Daar kunnen ze dan buiten hun kooi op zitten, en spelen met allerlei frutsels die je er dan aan kunt hangen.

Maar deze speelbomen zijn behoorlijk aan de prijs. Aangezien ik best creatief ben, probeer ik er zelf wel eentje te maken. Ben naar een tuincentrum gegaan om daar een paar mooie fruitboomtakken te kopen. En bij de bouwmarkt wat hout gekocht om een bak met kleine wielen te maken, waar de boom dan op gemonteerd kan worden.

Ik had immers nog tijd zat voordat ik Dobby zou kunnen ophalen.

Mijn partner heeft de bak, waar de boom op komt te staan, voor mij gemaakt.
Maar de boom heb ik toch helemaal zelf vormgegeven.
Snap nu ook beter waarom die dingen zo duur zijn.
Het is niet makkelijk hoor, om de takken vogelvriendelijk aan elkaar te verbinden. Maar met wat houtje-touwtje werk, is het me toch gelukt. En ik moet zeggen, dat het best een leuke speelboom is geworden.
Er hangen nu zelfgemaakte dingen in en aan, zoals muizentrapjes van papier, belletjes, touwladders, en een tunneltje waar hij doorheen kan lopen, of zich in kan verstoppen.
In de kooi hangen ook allemaal spullen om mee te spelen of stuk te maken. Want dat is ook iets wat ze heel graag doen. Oh, en een nachthok, dat bleek een must te zijn voor zo'n vogel.
Weken worden maanden. Ik probeer na te gaan hoelang het nog kan duren, en stuur de kweker een mail. Maar er wordt niet op mijn mail gereageerd. Ik stuur er nog een, en nog een. Helaas zonder resultaat. Nu word ik toch wel een beetje zenuwachtig. Het zal toch niet zo zijn dat ik ben opgelicht?
Maar dan krijg ik toch eindelijk een reactie.
Het ei is nog niet uitgekomen. WAT!
Weken geleden, bij mijn bestelling, waren er nog een aantal eieren waaruit ik kon kiezen! Dan hebben ze vast het vorige ei aan iemand anders gegeven!
Nu moet ik weer weken wachten.
Maar ik heb geen keus. Heb immers al de helft aanbetaald. Maar ik was zwaar teleurgesteld.

Wat rond augustus had moeten gebeuren, kreeg ik pas in november het verlossend woord, dat ik Dobby mocht komen ophalen. Je wil niet weten hoe blij dat ik was. Moest er wel vierhonderd km voor rijden maar dat deed er niet meer toe. Ik mocht mijn vogeltje ophalen!

Dobby:

Ik zit nog in een ei. Vind het prima zo, lekker een plekje voor mezelf.

Sorry, vergeet ik toch bijna mijn goede manieren. Zal me even voorstellen, ik ben een Pyrrhura Molinae.

De naam is langer dan dat ik zelf ben, maar ik ben nog in de groei natuurlijk.

Hoor wel af en toe wat rumoer buiten mijn ei, maar daar kan ik mij niet mee bezig houden, heb het veel te druk met de voorbereidingen, om straks uit het ei te komen, en mij dan aan iedereen te laten zien, hoe zo'n prachtige vogel dat ik ben geworden. Dat zal mij een happening zijn! Ik weet zeker, dat ik de krant ga halen. Wat zeg ik.... Het zal het nieuws halen, nee wacht, ze nodigen mij vast uit voor een tv-programma! Ik vlieg straks binnen jongens. Zal er een quote 500 voor vogels zijn? Zal toch wel?

Ik moet rustig blijven, straks kom ik nog helemaal gestrest uit het ei. Niet de eerste indruk die je wil maken toch? Eerst maar even genieten van het moment, het wordt nog druk genoeg voor mij.

Jeetje! Het ei wordt nu echt te klein hoor, kan mijn kont niet meer keren hier.

Tijd om te verkassen. Ben zo benieuwd waar ik terecht kom. Er moet wel een heel bijzondere plek voor mij zijn gereserveerd.

Daar kom ik dan jongens!

Het valt niet mee, de eierschaal is taaier dan ik had gedacht. Achteraf begrijpelijk voor zo'n kostbare inhoud, maar uiteindelijk lukt het mij toch. Niet alleen het ei, maar ook ik ben helemaal kapot!

Hier ben ik dan jongens! Ik kijk naast mij en daar liggen nog een paar broers en zussen uit te hijgen. Even tussen ons, ze zien er niet uit! Kaal met hier en daar een uitstekende pen, wat nog een veer zou moeten worden. Echt een gênant gezicht. Ik vermoed dat hun eieren iets te hard tegen elkaar aangekomen zijn of zo...

Tot dat ik mezelf in een reflectie van een glas zie. Ik schrok me wild! Ik zag er net zo uit als de rest!

Wat was ik blij dat er nog geen foto's van mij gemaakt werden. Maar ondanks dat ik nog niet vol in de veren zit, heb ik wel direct in de gaten, dat ik het meest intelligente, en knapste van het stel was. Maar daar komen ze vast nog wel achter. Niet van mij hoor, daar ben ik veel te bescheiden voor.

Het is hier niet te doen in dit onderkomen. Ze hebben mij, en mijn broers en zussen, bij onze moeder weggehaald, en in een of ander aquarium, onder een

felle lamp gedumpte. Eerst dacht ik dat ze mij in de schijnwerpers wilden zetten vanwege mijn geweldige uitstraling.

Maar dat bleek een vergissing te zijn.

Niet alleen wij kwamen erin, maar ook nog een aantal neven en nichten. Ben gestopt met ze te leren kennen. Het is hier een komen en gaan van allerlei pluimage aan vogelsoorten, geen dag is hetzelfde.

Wat wel elke dag terugkomt, zijn die verschrikkelijke grote handen, die ons elke keer weer oppakken.

En ons voeren.

Niet zoals onze moeder dit deed, met veel liefde en geduld, nee, het eten werd met een hoge snelheid (waar de formule 1 nog jaloers op zou zijn) achter in onze krop gepropt, zonder enige blijk van empathie. Deze mensen hebben nog nooit van tafelmanieren gehoord. Ik durf wel te bekennen, dat ik hier mijn antipathie heb opgelopen voor handen. Moet er niets meer van hebben.

En bovendien vind ik het hier sowieso maar niets. Dan weer in de ene bak, en dan weer in de andere. Zo kan ik toch nooit aan mijn omgeving wennen.

Nee, het is niet wat ik had verwacht, en zeker niet wat mij toekomt.

Maar in de wandelgangen heb ik gehoord, dat iedereen op een gegeven moment een gastgezin krijgt. Dat je dan gaat verhuizen naar een eigen optrekje. Nou, dat is niet verkeerd jongens. Daar kan ik mij enorm op verheugen.

Wees eerlijk, hier ben ik toch niet voor uit het ei gekomen.

Zo'n bijzondere vogel als ik hoort minstens op stand te wonen, om helemaal tot mijn recht te komen. Ik kan niet wachten tot ik aan de beurt ben.

Maar er gaat hier iets mis als je het mij vraagt. Al mijn broers en zussen zijn inmiddels al verhuisd, en ik..... ik zit hier maar te wachten. Ergens snap ik het wel hoor, zo'n bijzonder mooie vogel willen ze natuurlijk niet kwijt.

Maar niemand die mij vraagt wat IK wil.

Ik wil namelijk weg, ik wil op stand wonen. Weg uit deze vogelfabriek. Wil de aandacht die ik verdien.

Dus, kom op kweker, bel of mail mijn gastgezin dat ze me kunnen ophalen, ik ben er tenslotte helemaal klaar voor. Al een tijdje trouwens.

Jullie gaan het niet geloven, maar ik word binnenkort opgehaald! Ik ga naar een nieuw onderkomen. Een huis, helemaal voor mij alleen! Oooh, ik ben zo benieuwd wie mij komt halen. Hoop dat ze niet al te veel onder de indruk van mij zullen zijn. Ze moeten zich wel op hun gemak kunnen voelen, wanneer ik in de buurt ben. Maar dat ze onder de indruk zullen zijn, dat staat vast.

Ik zit nu vol in de veren. Heb ik mijzelf al beschreven? Niet hé. Dat krijg je als je van nature veel te bescheiden bent.

Maar ik zal een poging doen.